

РЕШЕНИЕ

№ 732

Гр. Перник, 30.10.2014 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и девети октомври през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Стефан Станчев

при съдебния – секретар Т.М. и с участието на прокурор *** от окръжна прокуратура Перник, като разгледа КНАХД № 716 по описа за 2014 година докладвано от съдия ***, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „***“ ЕООД, със седалище и адрес на управление ***, ап. 14, представлявано от управителя *** срещу съдебно решение № 18 от 08.08.2014 година, постановено по н.а.х.дело № 1484/2013 година по описа на районен съд Перник, с което е потвърдено наказателно постановление № 23-2307030/01.07.2013 година, издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на „***“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), за извършено административно нарушение на чл. 403а, ал. 1 от КТ, за това, че в качеството му на работодател не държи на разположение на контролните органи екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред и документите свързани с разпределението на работното време, както и на местата, на които се полага наемен труд.

Касаторът чрез процесуалния си представител адвокат К.С. твърди, че постановеното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно, както постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени решението предмет на касационна проверка и по същество постанови друго с което да отмени обжалваното НП.

В проведеното съдебното заседание касаторът редовно призован се представлява от адвокат К.С.. Моли съда да отмени решението на първоинстанционния съд и да отмени НП.

Ответникът по касационната жалба редовно призован не се представлява.

Представителят на окръжна прокуратура Перник счита касационната жалба за неоснователна. Моли съда да остави в сила решението на районния съд, като правилно и законосъобразно.

Административен съд Перник, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Със съдебно решение № 18 от 08.08.2014 година, постановено по н.а.х.дело № 1484/2013 година по описа на районен съд Перник, е потвърдено наказателно постановление № 23-2307030/01.07.2013 година, издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на „***“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), за извършено административно нарушение на чл. 403а, ал. 1 от КТ, за това, че в качеството му на работодател не държи на разположение на контролните органи екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред и документите свързани с разпределението на работното време, както и на местата, на които се полага наемен труд.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото свидетелски показания, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 от НПК. Въз основа на тях и след направен анализ поотделно и в тяхната съвкупност безспорно е приел за установено нарушение на трудовото законодателство, изразяващо се в това, че дружеството касатор не е спазило задължението си да държи на разположение на контролните органи екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред и документите свързани с разпределението на работното време, както и на местата, на които се полага наемен труд при извършената проверка на 30.04.2013 година в обект – ресторант „Байкал“, находящ се в гр. Перник, градски парк. Първоинстанционният съд е достигнал до правен извод, че при издаването АУАН и НП не са допуснати нарушения на материалното и процесуално право, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на работодателя, тъй като е осъществен състава на нарушението по чл. 413а, ал. 1 от КТ и при съобразяване с нормата на чл. 27 от ЗАНН е потвърдил НП.

Пред настоящата инстанция не са представени доказателства. Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Съобразно чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема установена от районен съд Перник фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Първоинстанционният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата страна на спора. Настоящата касационна инстанция споделя направените от районни съд правни изводи за правилно прилагане на материалния закон от административнонаказващия орган при реализиране на отговорността по реда на чл. 413а, ал. 1 от КТ на настоящия касатор. Настоящата касационна инстанция счита, че не следва да повтаря направените правни изводи. Първоинстанционният съд е постановил обжалваното съдебно решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, преди да разгледа делото по същество, да прецени спазени ли са процесуалните правила в хода на административното производство от наказващия орган. Мотивиран така, настоящият касационен състав намира атакуваното в настоящото производство решение на районен съд Перник за законосъобразно, правилно и обосновано.

Настоящата касационна инстанция намира за неоснователно възражението в касационната жалба, че неправилно не са били приложени разпоредбите на чл. 28 от ЗАНН и чл. 415в от КТ. Възражението е неоснователно, тъй като конкретния случай не разкрива по – ниска степен на засягане на установения ред на държавно управление, в сравнение с други случаи на такъв вид нарушения, каквото е едно от изискванията, възприети от съдебната практика за прилагане на правния институт на чл. 28 от ЗАНН. Разпоредбата на чл. 415в от КТ, както правилно е отбелязано в касационната жалба, изисква отстраняването на нарушението да е веднага след установяването му, което, обаче не е станало, доколкото проверката е извършена на 30.04.2013 година, а правилника за вътрешния трудов ред и документите свързани с разпределението на работното време до провеждането на настоящото касационно производство не са представени, при което дори не е възможно да се установи дали тези документ въобще са съставени. Освен това, видно и от дадените свидетелски показания на разпитаните свидетели – служебни лица от Дирекция „ИТ“ и такива от страна на настоящия касатор установените факти не са опровергани и в този смисъл ангажирането на отговорността на работодателя е законосъобразно. В случая отговорност на дружеството – работодател е безвиновна, обективна и изследването на въпроса за субективното психично отношение към извършеното деяние е неприложимо.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд Перник, касационен състав и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 18 от 08.08.2014 година, постановено по н.а.х.дело № 1484/2013 година по описа на районен съд Перник.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: